

Sesijas dokuments

B8-0893/2016

4.7.2016

REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

iesniegts, noslēdzot debates par Komisijas paziņojumu,

saskaņā ar Reglamenta 37. panta 3. punktu un Pamatnolīgumu par Eiropas Parlamenta un Komisijas attiecībām

par stratēģiskajām prioritātēm attiecībā uz Komisijas 2017. gada darba programmu
(2016/2773(RSP))

Enrique Guerrero Salom, Maria João Rodrigues
S&D grupas vārdā

Eiropas Parlamenta rezolūcija par stratēģiskajām prioritātēm attiecību uz Komisijas 2017. gada darba programmu (2016/2773(RSP))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā politiskās vadlīnijas Eiropas Komisijai “Jauns sākums Eiropai — mana programma nodarbinātībai, izaugsmei, taisnīgumam un demokrātiskām pārmaiņām”, ar ko Žans Klods Junkers iepazīstināja 2014. gada 15. jūlijā,
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu „Komisijas 2016. gada darba programma. Nav īstais brīdis, lai rīkotos, kā ierasts” (COM(2015)0610) un tā 1.–6. pielikumu,
 - ņemot vērā 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumu par labāku likumdošanas procesu,
 - ņemot vērā Komiteju priekšsēdētāju konferences kopsavilkuma ziņojumu, ar kuru sniegts papildu ieguldījums šajā rezolūcijā no Parlamenta komiteju viedokļa un kas Komisijai būtu pienācīgi jāņem vērā, izstrādājot un pieņemot savu darba programmu 2017. gadam,
 - ņemot vērā 2016. gada 28. jūnija rezolūciju par lēmumu izstāties no ES, ar ko noslēdzās Apvienotās Karalistes referendums¹,
 - ņemot vērā Eiropadomes 2016. gada 28. un 29. jūnija sanāsmē pieņemtos secinājumus,
 - ņemot vērā Reģionu komitejas pienesumu Komisijas 2017. gada darba programmai,
 - ņemot vērā Komisijas 2016. gada 6. jūlija paziņojumu par Komisijas 2017. gada darba programmu,
 - ņemot vērā Reglamenta 37. panta 3. punktu,
- A. tā kā Eiropas integrācijas process gadu desmitiem ir veicinājis mieru, drošību un labklājību Eiropā;
- B. tā kā pašlaik Eiropa saskaras ar daudziem kopīgiem un globāliem izaicinājumiem, pieaug tās iedzīvotāju apmulsums un pašāvības trūkums, kas saistīts ar nedrošību par nākotni un izredžu trūkumu, un tās iedzīvotāji sagaida, ka lēmumu pieņēmēji uz to reaģēs; tā kā, lai Eiropas integrācijas process būtu sekmīgs, to nedrīkst reducēt līdz vienkāršam ekonomiskam projektam; tā kā ir steidzami jāpanāk, ka eiropieši atkal iestājas par Eiropas projektu, un jānostiprina ekonomiskā, sociālā un teritoriālā kohēzija;
- C. tā kā krīzēm, kas ES skar vienlaicīgi, ir vajadzīgi efektīvi Eiropas mēroga risinājumi, kas stingri balstās demokrātiskā procesā (Kopienas metodes izmantošanā) un paredz pilnīgu Eiropas Parlamenta un dalībvalstu parlamentu līdzdalību;

¹ Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0294.

- D. tā kā ES ir mūsu kopējās mājas un tā kā ES ir jāpiedāvā drošas mājas un stabila ekonomiskā vide, kurā visiem iedzīvotājiem ir patiesi vienlīdzīgas iespējas; tā kā ilgtspēja un ekonomiskā izaugsme ir saderīgas un var būt savstarpēji pastiprinošas parādības; tā kā ir svarīgi izvest ES no ieilgušās ekonomiskās krīzes un panākt virzību sociālajā jomā, palielinot ilgtspējīgu investīciju apjomu, samazinot nevienlīdzību un uzlabojot politiku, īpaši padziļinot iekšējo tirgu un pabeidzot ekonomikas un monetārās savienības izveidi;
- E. tā kā mēs kā kopiena, kuru vieno kopīgas vērtības un kas novērtē mūsu tradīciju un vēstures bagātību un daudzveidību, esam izvēlējušies kopīgu nākotni; tā kā mēs vēlamies, lai Eiropa īsteno savu lomu un uzņemas atbildību globālajā arēnā, pildot tādas savas saistības kā solidaritāte, daudzpusējība, ārējās partnerības un labāku standartu konverģences popularizēšana; tā kā mēs vēlamies nostiprināt savu kopējo miera, labklājības un demokrātijas projektu, lai panāktu, ka nākotne ir pievilcīga visām paaudzēm,

Eiropas iedzīvotāju darba un dzīves apstākļu uzlabošana

1. atgādina, ka Eiropas ekonomiskā atveseļošanās ir bijusi pieticīga un nelīdzsvarota un ka daudzos Savienības reģionos aizvien ir nepieņemami augsts bezdarba, nabadzības un nevienlīdzības līmenis un nopietns izredžu trūkums jauniešiem; uzsver, ka tādēļ ES ir jāstrādā, lai izveidotu dinamisku un iekļaujošu darba tirgu, kas balstās uz Eiropas sociālās tirgus ekonomikas modeli, un pie tā, lai uzlabotu iedzīvotāju dzīves un darba apstākļus viņu izcelsmes vietās un nodrošinātu taisnīgu mobilitāti, vienlaikus ikvienai dalībvalstij respektējot Eiropas darba ņēmēju brīvas pārvietošanās principu; pauž pārliecību, ka visiem ES pilsoņiem ir jāspēj paļauties uz godīgu nodarbinātības nosacījumu kopīgu minimumu, to, ka pilnībā tiek ievēroti Eiropas darba drošības un darbinieku veselības aizsardzības standarti, ir pieejama kvalitatīva izglītība, sociālā aizsardzība un pamatpakalpojumi, kas ļauj savienot darbu ar privāto dzīvi;
2. līdz ar to aicina Komisiju ņemt vērā notiekošās apspriedes ar sabiedrību un sagatavošanas procesā esošo Parlamenta ziņojumu un saskaņā ar Līguma mērķiem un Pamattiesību hartu nākt klajā ar tālejošu priekšlikumu Eiropas sociālo tiesību pīlāram, kam jāizpaužas kā konkrētām iniciatīvām, kuru mērķis ir jo īpaši:
 - uzlabot bērnu agrīnās izglītības, bērnu aprūpes un veselības aprūpes pieejamību, pieejamību cenu ziņā un kvalitāti, kas ir būtiski svarīgi, lai panāktu, ka neviens bērns netiek atstāts novārtā; tādēļ Komisijai vajadzētu apdomāt, kāda būs tālākā rīcība sociālo investīciju attīstīšanai, īpaši ar mērķi samazināt bērnu nabadzību, un pieņemt ES Bērnu garantiju;
 - novērst prasmju neatbilstību darba tirgus prasībām un nodrošināt, ka visiem ir pieejama kvalitatīva izglītība, apmācība, arodizglītība un mūžizglītība;
 - samazināt sociālo nevienlīdzību un veicināt kvalitatīvu darbvietu rašanos, īpaši jauniešiem un ilgtermiņa bezdarbniekiem;
 - uzlabot līdzsvaru starp darbu un privāto dzīvi un novērst dzimumu atšķirības atalgojumā un pensijās, tostarp izstrādājot jaunus tiesību aktu priekšlikumus grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma direktīvai, aprūpētāju atvaļinājuma

direktīvai, kā arī attiecībā uz paternitātes atvaļinājumu;

3. uzsver, ka Komisijai vajadzētu uzraudzīt, veicināt un atbalstīt dalībvalstu efektīvu līdzekļu izmantošanu, lai veicinātu jauniešu nodarbinātību un kvalitatīvas darbvietas, jo īpaši reģionos ar augstu bezdarba līmeni, izmantojot programmas, ko finansē, izmantojot Jaunatnes nodarbinātības iniciatīvu, Eiropas strukturālos un investīciju fondus, Eiropas Stratēģisko investīciju fondu un Eiropas Investīciju banku;
4. uzsver, ka Komisijai sadarbībā ar dalībvalstīm un sociālajiem partneriem vajadzētu arī stiprināt Eiropas sociālo dialogu, lai labāk saskaņotu darba tirgus un sociālās aizsardzības sistēmas, lai novērstu sociālo nevienlīdzību un lai tiktu galā ar jaunajiem uzdevumiem, kas izriet no globalizācijas un digitalizācijas;
5. uzsver, ka Komisijai jānodrošina, ka tiek ievēroti tādi principi kā diskriminācijas aizliegums un vienāda samaksa par vienādu darbu vienā un tajā pašā vietā visiem darbiniekiem neatkarīgi no līgumattiecībām, tai skaitā mobilajiem un norīkotajiem darba ņēmējiem;

Ekonomiskās atveseļošanās un ilgtermiņa konkurētspējas nostiprināšana, lai radītu darbvietas, paaugstinātu dzīves līmeni un panāktu labklājību

6. pauž pārliecību, ka ES var būt pasaules līdere, ja tiks pilnībā atrisīts vienotā tirgus potenciāls, sekmēta uzņēmējdarbība, nodrošināta godīga konkurence un investēts inovācijā;
7. aicina atjaunot ilgtspējīgas izaugsmes un nodarbinātības stratēģiju “Eiropa 2020” ar reālu apņemšanos attiecībā uz nākotni, īpaši mūsu sociālās tirgus ekonomikas modeļa uzlabošanu un visiem kopīgu labklājību; pauž pārliecību, ka nodarbinātības veicināšana joprojām ir galvenā prioritāte un ka ES ir vajadzīgas mērķtiecīgas investīcijas, lai pāātrinātu pāreju uz inovatīvu, resursefektīvu un digitālu ekonomiku ar mērķi panākt, ka Eiropā atkal notiek ražošana;
8. prasa Komisijai izstrādāt jaunu un ambiciozu rūpniecības stratēģiju, kas balstās uz aprites ekonomikas tiesību aktu paketi un papildina to; norāda, ka ir vajadzīgas papildu privātās un publiskās investīcijas enerģētiskās pārkārtošanai, ekoloģijas jomā inovatīviem MVU, pētniecībai un izglītībai;
9. aicina Komisiju ierosināt vairāk pasākumu, kas veicinātu pētniecību un attīstību, inovācijas, kultūras daudzveidību un radošumu, kas ir nozīmīgi faktori darbvietu radīšanai, vienlaikus paturot prātā, ka uzņēmumu, īpaši MVU, piekļuve kapitālam ir būtiski svarīga attīstības, jaunu produktu ražošanas un jaunu pakalpojumu sniegšanas veicināšanai kā tradicionālajās, tā jaunajās nozarēs un efektīvai intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzībai;
10. uzskata, ka jāturpina vienotā tirgus integrācija, jo īpaši digitālajā jomā, radot taisnīgu vidi patērētājiem un MVU un novēršot nepamatotus šķēršļus; pauž visdziļāko pārliecību, ka globāli konkurētspējīgs, inovatīvs un uz iedzīvotājiem orientēts digitālais vienotais tirgus ir vienīgā iespēja atrisināt 21. gadsimta problēmas; uzskata, ka ES ekonomisko izaugsmi ir iespējams vēl vairāk palielināt, pilnībā izpētot ceļojumu un tūrisma nozares potenciālu, un uzsver, ka Komisijai ir jāpilda centrālā loma, nodrošinot,

ka visos politikas satvaros tiek ņemtas vērā visas prioritātes, kas saistītas ar konkurētspēju, digitalizāciju, labu pārvaldību, prasmēm un kvalifikāciju un tūrisma nozares ilgtspēju un savienojamību;

11. sagaida, ka Komisija mobilizēs visus savus spēkus un kompetences, lai sekmētu pāreju uz labāku izaugsmes modeli saskaņā ar ilgtspējīgas attīstības principiem, kas ietver ekonomisko, sociālo un vides dimensiju;

Reaģēšana uz klimata pārmaiņām un energodrošības nodrošināšana

12. atgādina, ka ir jāpastiprina centieni izveidot enerģētikas savienību, lai visiem iedzīvotājiem un uzņēmumiem garantētu energodrošību un cenu ziņā pieejamu, ilgtspējīgu enerģiju, īpašu uzmanību pievēršot enerģētiskās nabadzības problēmas risināšanai;
13. norāda uz klimata izraisītu katastrofu ietekmi uz cilvēkiem un ekonomiku Eiropā; uzsver, ka ir svarīgi turpināt novērst klimata pārmaiņu pamatcēloņus ar tālejošas klimata stratēģijas palīdzību, kurā ir iekļauta arī energoefektivitāte;
14. aicina izvirzīt vērienīgākus mērķus ES līmenī siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanu, atjaunojamo enerģijas avotu izmantošanai un energoefektivitātei pēc 2020. gada atbilstīgi Parīzē notikušajā ANO klimata pārmaiņu konferencē (COP 21) nolemtajam;
15. aicina Komisiju izstrādāt vienotu stratēģiju enerģētikas un klimata diplomātijai, ar kuru tiktu risinātas šīs pasaules mēroga problēmas;
16. aicina Komisiju koordinēt pasākumus subsīdiju pakāpeniskai izbeigšanai fosilā kurināmā izmantošanai;

Konsekventa reakcija uz pieaugošo bēgļu pieplūdumu

17. uzskata, ka Eiropas Savienībai ir jāizstrādā konkrēti, starptautiskajām tiesībām atbilstoši pasākumi bēgļu krīzes risināšanai, jo īpaši pievēršoties tās pamatcēloņiem, pastiprinot sadarbību ar migrācijas plūsmu tranzīta un izcelsmes valstīm un izmantojot visus pieejamos politikas virzienus un instrumentus, lai nodrošinātu tranzīta un izcelsmes valstu stabilizāciju, rehabilitāciju un attīstību;
18. mudina Komisiju sadarbībā ar dalībvalstīm sniegt nepieciešamo humāno palīdzību un nodrošināt pienācīgus dzīves apstākļus bēgļu nometnēs, turklāt apvienot to ar ilgāka termiņa attīstības programmām, jo īpaši izglītības jomā;
19. norāda, ka ES patvēruma un migrācijas politika neatbilst mērķim un ir vajadzīga tās pamatīga pārveide, pamatojoties uz LESD 80. pantu; uzskata, ka nekāda Kopējās Eiropas patvēruma sistēmas reforma nedrīkst pazemināt pašlaik ES patvēruma tiesību aktos paredzēto aizsardzības līmeni; aicina Komisiju veicināt godīgu patvēruma meklētāju sadalīšanu pa dalībvalstīm un aizstāt novecojušo Dublinas regulas sistēmu;
20. prasa steidzami izveidot sistemātiskas un izpildāmas programmas patvēruma meklētāju tiešai pārmitināšanai un pārceļšanai;

21. prasa ES radīt apstākļus labi pārvaldītai patvēruma meklētāju uzņemšanai, kas nodrošinātu viņu drošību un humānu, viņu dzimumam piemērotu attieksmi pret viņiem, pievēršot īpašu uzmanību mazāk aizsargāto grupu vajadzībām; uzsver, ka vienlaikus ir jāgarantē pietiekami daudz resursu, lai nodrošinātu bēgļu integrāciju darba tirgū un viņu sociālo iekļaušanu, nodrošinot, ka viņiem ir pieejama izglītība, veselības aprūpe un sociālais nodrošinājums; šajā sakarā uzsver nepieciešamību, veicot daudzgadu finanšu shēmas termiņa vidusposma pārskatīšanu, palielināt finansējumu Eiropas Sociālajam fondam un Eiropas atbalsta fondam vistrūcīgākajām personām;
22. aicina Komisiju nākt klajā ar priekšlikumiem, lai izveidotu pienācīgu ES ekonomiskās un atbilstīgās migrācijas politiku, kas balstītos uz pašreizējiem instrumentiem studentiem, pētniekiem un augsti kvalificētiem darba ņēmējiem, bet ilgākā laika posmā izstrādātu vispārīgākus, uz vienlīdzīgas attieksmes principu balstītus noteikumus, kas reglamentētu ieceļošanu un uzturēšanos tiem trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri vēlas strādāt Savienībā, lai aizpildītu ES darba tirgos identificētus trūkumus;
23. uzskata, ka, tā kā starptautiskā migrācija ir pasaules mēroga fenomens, kura apjoms, sarežģītība un ietekme arvien palielinās, ES un pārējai starptautiskajai sabiedrībai ir jāuzņemas katrai sava daļa atbildības šajā jomā;

Reaģēšanas uz iedzīvotāju bažām, kas saistītas ar drošību

24. uzsver, ka ārējā un iekšējā drošība kļūst arvien vairāk saistītas;
25. mudina Komisiju pēc priekšlikuma par Eiropas robežu un krasta apsardzes sistēmu pieņemšanas nodrošinātu tās ātru izveidi un nepieciešamo personāla un loģistikas spēju piešķiršanu, lai aizsargātu ES un pabeigtu Šengenas zonas izveidi, uzņemot tajā visas dalībvalstis, kas vēlas tajā piedalīties;
26. terorisma un vardarbīga ekstrēmisma draudu risināšanai aicina Komisiju cieši uzraudzīt to, kā tiek transponēti un īstenoti ES pretterorisma pasākumi, tostarp efektīva policijas un tiesu iestāžu sadarbība, savlaicīga informācijas apmaiņa starp valsts iestādēm un ar Eiropola un *Eurojust* starpniecību, kā arī pasākumi, lai pretdarbotos jaunajām tendencēm terorisma finansēšanā; turklāt uzsver, ka Komisijai ir jāsāk pārkāpuma procedūras pret tām dalībvalstīm, kuras nepilda ES tiesību aktus šai jomā, īpaši noteikumus par efektīvu apmaiņu ar informāciju;
27. aicina Komisiju mobilizēt zinātību un tehniskos un finanšu resursus, lai nodrošinātu ES līmeņa koordināciju un paraugprakses apmaiņu cīņā pret vardarbīgu ekstrēmismu, teroristu propagandu, radikāliem tīkliem un teroristu organizāciju īstenotu vervēšanu bezsaistē un tiešsaistē, īpašu uzmanību pievēršot novēršanas, integrācijas un reintegrācijas stratēģijām;
28. mudina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, ka tiek pilnībā īstenoti jau pieņemtie tiesību akti drošības jomā; atkārtoti prasa veikt padziļinātu ES terorisma apkarošanas stratēģijas novērtējumu, tajā izvērtējot gan pieņemto pasākumu piemērošanu, gan arī to efektivitāti; sagaida, ka Komisija atjauninās savu drošības programmu, lai tā atbilstu pastāvošajiem terorisma draudiem;
29. aicina Komisiju iesniegt apsolītos priekšlikumus, lai nodrošinātu pienācīgu juridisko

pamatu Eiropas Terorisma apkarošanas centra darbībai Eiropola ietvaros, priekšlikumus uzlabot un attīstīt spēkā esošās informācijas sistēmas, novērstu informācijas trūkumus un censtos panākt savietojamību, kā arī priekšlikumus par obligātu informācijas apmaiņu ES, kas papildināti ar nepieciešamajiem mehānismiem datu aizsardzībai;

Vērienīgas ārējās darbības programmas par kaimiņattiecībām un globālo sistēmu izvēšana

30. atzinīgi vērtē ES globālās stratēģijas īstenošanu, kas izvirza ES par ģeopolitisku spēlētāju strauji mainīgajā pasaulē, un sagaida, ka Komisija un Eiropas Ārējās darbības dienests saskaņotā veidā mobilizēs visus ES ārējās darbības instrumentus, lai uzlabotu globālo pārvaldību, panāktu uzlaboto standartu plašu konvergenci, uzlabotu drošības situāciju un cilvēktiesību labāku ievērošanu pasaulē; šajā sakarā uzsver, ka ES ārējo attiecību darba programmā prioritāte būtu jāpiešķir šādiem galvenajiem elementiem:
- stabilitātes un labklājības veicināšana ES kaimiņvalstīs, izmantojot iniciatīvas, kas sekmē attīstību, demokrātiju, labu pārvaldību un tiesiskumu, uzlabojot civilu konfliktu novēršanas un izlīguma pasākumus, dialogu drošības jomā un darbības, kas saistītas ar kopējo drošības un aizsardzības politiku, cita starpā paredzot pienācīgu NATO iesaistīšanu, kas tām valstīm, kuras ir NATO dalībvalstis, aizvien vēl kolektīvās aizsardzības pamats un tās īstenošanas forums;
 - kopējās drošības un aizsardzības politikas atdzīvināšana ar Komisijas priekšsēdētāja vietnieces / Savienības Augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos palīdzību, jo šī politika vairs nedrīkst būt ES integrācijas procesa vājš posms; nodrošināt, ka jau pastāvošās struktūras, mehānismi vai instrumenti kļūst par ikdienas darbības realitāti;
 - pievienošanās sarunu procesa virzīšana uz priekšu, stiprinot sociālo, politisko un ekonomisko stabilitāti un demokrātiju kandidātvalstīs, bet nedodot atlaides Kopenhāgenas iestāšanās kritēriju izpildē;
 - attīstības sadarbības politikas efektivitātes uzlabošana, uzlabojot tās koordināciju un saskaņotību ar citiem ES ārējās darbības instrumentiem, vienlaikus ievērojot tās pamatmērķi, kas noteikts Lisabonas līgumā, un nodrošinot saskaņotību un konsekveni starp attīstības politiku un drošības politiku, jo tās abas ir savstarpēji saistītas, savstarpēji atkarīgas un viena otru papildina;
 - ilgtspējīgas attīstības un attīstības politikas saskaņotības (APS) programmas līdz 2030. gadam iekļaušana ES ārējās un iekšējās politikās; mudina Komisiju ziņot par savu plānu programmas 2030. gadam un ilgtspējīgas attīstības mērķu īstenošanai, uzraudzībai, pēcpasākumu veikšanai un iekļaušanai;
 - tirdzniecības kā svarīga izaugsmi, nodarbinātību un konkurētspēju veicinoša instrumenta sekmēšana un ES standartu cilvēktiesību un ilgtspējīgas attīstības jomā popularizēšana; Eiropas tirdzniecības aizsardzības instrumenti ir jāmodernizē un centīgi jāpiemēro, kad tas piemēroti, izmantojot nestandarta metodes;
 - risinājumu izmantošana, lai palīdzētu novērst hibrīddraudus un uzlabotu ES un tās dalībvalstu, kā arī partneru, īpaši ES kaimiņvalstu, izturētspēju;

- starptautisko kultūras sakaru stratēģijas īstenošana, jo tā ir svarīgs maigās diplomātijas līdzeklis attiecību ar ES partnervalstīm uzlabošanai un iekļaujošas izaugsmes un darbvietu radīšanai;

Taisnīga nodokļu politika pienācīgiem resursiem

31. uzsver, ka nekad nav bijis tik steidzami vajadzīgs pastiprināt cīņu pret nodokļu nemaksāšanu un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, kas būtu potenciāli ienākumi valstu budžetā līdz pat EUR 1 triljona apmērā; uzskata, ka šos resursus varētu izlietot ieguldījumiem nākotnē, veicinot nodarbinātību un samazinot nevienlīdzību;
32. uzsver, ka Komisijai ir jāturpina rīkoties, lai nodrošinātu, ka peļņai tiek uzlikts nodoklis tajā Eiropas valstī, kurā notiek faktiskā saimnieciskā darbība un tiek radītas vērtības; ES būtu jāstrādā pie tā, lai ieviestu obligātu kopējo konsolidēto uzņēmuma ienākumu nodokļa bāzi, jāpastiprina centieni izmeklēt ar nodokļiem saistītus pārkāpumus valsts atbalsta jomā, jāpieņem kopēji noteikumi par nodokļu nolēmumu izmantošanu un pārredzamību un apņēmīgi jāievēro kopīga pieeja, tiecoties slēgt nodokļu oāzes;
33. aicina Komisiju iekļaut savā cīņā pret nodokļu nemaksāšanu un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas ārējo dimensiju, nepieļaujot, ka peļņa pamet ES neaplikta ar nodokļiem, un cīnītos pret nelikumīgām kapitāla plūsmām no trešām valstīm, kas kavē attīstību un ir šķērslis cīņai pret nabadzību;

ES budžeta un finanšu instrumentu nostiprināšana

34. uzskata, ka, lai varētu darboties efektīvi, ES ir vajadzīga jauna finanšu un fiskālā stratēģija; uzskata, ka Komisijai šajā nolūkā būtu jāierosina pasākumi, kas balstīti uz turpmāk minētajiem principiem un elementiem:
 - ātra pietiekamu resursu mobilizēšana; Savienības finansēšanas sistēma nenoliedzami ir jāreformē, stiprinot patiesus pašu resursus vai ieviešot jaunus resursus (piemēram, finanšu darījumu nodokli, reformētu ES emisiju tirdzniecības sistēmu, oglekļa nodokļus vai nodokļus, ko piemēro daudz nacionālām korporācijām), lai padarītu Savienības budžetu stabilāku, ilgtspējīgāku un prognozējamāku; vienlaikus ir svarīgi ievērot universāluma principu un uzlabot pārredzamību;
 - maksimālu rezultātu panākšanai ES budžeta instrumenti ir jāpārvalda, pievēršot pastiprinātu uzmanību sniegumam un rentabilitātei un vienlaikus nodrošinot atbilstību prasībām un ES finanšu interešu aizsardzību;
 - ES ir jāveic pasākumi, lai apvienotu līdzekļus augstā jauniešu bezdarba un ilgstoša bezdarba līmeņa problēmu risināšanai, nabadzības un sociālās atstumtības novēršanai un bēgļu krīzes iekšējo un ārējo cēloņu novēršanai;
 - tikai divus gadus pēc daudzgadu finanšu shēmas (DFS) īstenošanas uzsākšanas, tā jau sasniegusi savas robežas; turklāt, ja netiks veikta visaptveroša daudzgadu finanšu shēmas vidusposma pārskatīšana, ar ES budžetu nepietiks, lai risinātu papildu finanšu vajadzības, segtu jaunas politiskās prioritātes un izvairītos no maksājumu krīzes atkārtošanās; aicina Komisiju līdz 2016. gada beigām iesniegt pārskatu par DFS darbību un apņēmīgi rīkoties, lai paaugstinātu DSF noteiktos griestus un

uzlabotu tās elastīgumu, lai būtu iespējams reaģēt uz situācijām, kuras 2013. gadā paredzēt nebija iespējams;

- Eiropas Stratēģisko investīciju fonds (EFSI) jāpārvalda tā, lai maksimāli palielinātu tā papildināmību, ļautu dalībvalstīm uzņemties lielākas stratēģiskās investīcijas un nodrošinātu, ka investīcijām novirzītais finansējums veicina pāreju uz ilgtspējīgu ekonomiku un sabiedrību; EFSI pārvaldība ir jāreformē, lai palielinātu šī instrumenta pārskatatbildību un demokrātisko kontroli pār to; Komisijas priekšlikumam par EFSI nākamo posmu jābalstās uz šiem mērķiem;
- 2014.–2020. gadam paredzētās kohēzijas politikas efektīva īstenošana būtu jāpapildina ar gatavošanos laikposmam pēc 2020. gada, ievērojot šīs politikas patieso raksturu, kā izklāstīts Līgumos, tās nozīmi vienotā tirgus attīstībā un tās potenciālu kļūt par investīciju instrumentu, kas pieejams visiem ES reģioniem; jācenšas nesamazināt kohēzijas politikas budžetu un uzlabot sinerģijas starp Eiropas Strukturālajiem un investīciju fondiem, EFSI un citiem ES finansēšanas instrumentiem, lai paātrinātu viedu, zaļu un iekļaujošu izaugsmi ar līdzsvaru starp dotācijām un finanšu instrumentiem, kas atrodas veidošanas stadijā;
- aicina Komisiju iesniegt priekšlikumus nolūkā padarīt KLP birokrātiju mazāk sarežģītu lauksaimniekiem; aicina Komisiju izstrādāt uzlabotus instrumentus, kas būtu izmantojami gadījumos, kad lauksaimniecības tirgus skar ārkārtējas krīzes; uzskata, ka ir nepieciešams pamatregulējums ES līmenī, lai risinātu negodīgas tirdzniecības prakses problēmu pārtikas piegādes ķēdēs un nodrošinātu, ka Eiropas lauksaimniekiem un patērētājiem ir iespēja gūt labumu no godīgiem pirkšanas un pārdošanas nosacījumiem;

Ekonomiskās un monetārās savienības izveides pabeigšana

35. uzstāj, ka pieņemot jebkādus lēmumus, kas saistīti ar Eiropas ekonomikas pārvaldību, jānodrošina demokrātiska pārskatatbildība;
36. uzskata, ka Eiropas Savienībai savā darbībā ir jātiecas panākt lielāku ekonomisko un sociālo konvergenci, ievērojot Stratēģiju Eiropas 2020, Stabilitātes un izaugsmes pakta noteikumus un atbilstoši Eiropas pusgada pārvaldības sistēmai;
37. Komisijai ir jāturpina uzraudzīt parādus, deficītus un makroekonomisko nelīdzsvarotību un jācenšas optimizēt eurozonas kopējais fiskālais stāvoklis tā, lai tiktu ievērots Stabilitātes un izaugsmes pakts un sekmēta ekonomiskā izaugsme un darbvietu radīšana;
38. uzskata, ka ES ir jāuzlabo Eiropas pusgada uzticamība, konsekvence, dalībvalstu līdzdalība tajā un tā demokrātiskā leģitimitāte, lai uzņemtos fiskālo atbildību un novērstu nevienlīdzību un nelīdzsvarotību;
39. prasa ciešāku ekonomikas politikas koordināciju ar mērķi novērst investīciju trūkumu eurozonā un nostiprināt reformu centienus, lai palielinātu konkurētspēju un darbvietu radīšanu un uzturētu pieprasījumu;
40. uzskata, ka ir jāpabeidz banku savienības izveide;

41. prasa, lai Komisija rūpīgi apsver pašreiz notiekošo pārdomu par Ekonomikas un monetārās savienības fiskālo kapacitāti iznākumu;
42. aicina Komisiju nākt klajā ar konsekventiem un pamatotiem priekšlikumiem Ekonomikas un monetārās savienības pabeigšanai, kā norādīts piecu priekšsēdētāju ziņojumā; norāda, ka šai procesā jāļauj iesaistīties arī tām dalībvalstīm, kas apņēmušās ieviest euro;
43. aicina Komisiju izpildīt solījumus, ko tā deva, iepazīstīnot ar kapitāla tirgu savienību, un paātrināt procesu, ar kuru iecerēts padarīt Eiropas kapitāla tirgus dziļākus, saskaņotākus un patiesi starptautiskus, izstrādājot leģislatīvās iniciatīvas, izmantojot kopienas metodi, tostarp priekšlikumus, kas paredz aktualizēt attiecīgo uzraudzības iestāžu lomu un uzdevumus;

Pamattiesību un demokrātijas nostiprināšana

44. pauž bažas par to, ka pašreizējās krīzes ir ne vien kaitējušas Eiropas sabiedrības saliedētībai, bet arī iedragājušas Eiropas iedzīvotāju ticību demokrātiskām institūcijām Eiropas Savienības un dažkārt arī valsts līmenī; tādēļ uzskata, ka ES demokrātisko leģitimitātes uzlabošana un uzticēšanās atjaunošana ES spējai kalpot iedzīvotāju interesēm ir jābūt Eiropas galvenajai prioritātei;
45. atgādina, ka daudzi no mūsdienu problēmjaudājumiem, kuru spektrs sniedzas no klimata pārmaiņām līdz patvērumam un migrācijai, no finanšu tirgiem līdz korporāciju piegādes ķēdēm un no teroristu tīkliem līdz nefunkcionējošām un agresīvām, autoritārām valstīm, ir transnacionāli un tiem ir nepieciešami Eiropas līmeņa risinājumi, kuru noteikšanā izmantota Kopienas metode, pilnībā iesaistoties Komisijai un Parlamentam;
46. atgādina, ka Komisija kā Līgumu izpildes uzraudzītāja ir atbildīga par Savienības vispārējo interešu sekmēšanu (LES 17. pants), proti, par miera veicināšanu un savu vērtību un savu tautu labklājības stiprināšanu (LES 3. pants); norāda, ka arī Parlamentam ir īpaša politiskā atbildība — tam jāpalīdz dalībvalstīm pārvarēt viedokļu atšķirības, jāaizstāv Eiropas iedzīvotāju vispārējās intereses un jānodrošina Eiropas līmenī pieņemto lēmumu demokrātiskā leģitimitāte; vienlaikus aicina dalībvalstu parlamentus īstenot pilnu demokrātisko kontroli pār savu valstu pārstāvjiem Eiropadomē; aicina Komisiju nodrošināt visu iniciatīvu, tostarp arī Eiropadomes iniciatīvu, atbilstību Līgumiem;
47. aicina Komisiju uzsākt iniciatīvas ar mērķi nostiprināt Eiropas Savienības iestādes un rosināt ES pilsoņus vairāk iesaistīties Eiropas politiskajā dzīvē; aicina ES iestādes uzlabot kontaktu ar jauniešiem un izmantot viņu izmantotās diskusiju platformas; uzskata, ka var darīt daudz vairāk, lai informētu ES iedzīvotājus par viņu tiesībām, reformētu Eiropas Pilsoņu iniciatīvu un nostiprinātu ES Ombuda lomu;
48. aicina Komisiju uzlabot sadarbību ar mērķi paaugstināt mediju lietotprasmi un aizsargāt mediju dažādību un preses brīvību;
49. aicina Komisiju nākt klajā ar priekšlikumiem attiecībā uz demokrātiju, tiesiskumu un pamattiesību paktu, ņemot vērā topošo Parlamenta ziņojumu; uzskata, ka Komisijai arī vajadzētu turpināt virzīties uz ES pievienošanas Eiropas Cilvēktiesību konvencijai

(*ECHR*), ņemot vērā Tiesas atzinumu par šo jautājumu un atrisinot atlikušos juridiskos sarežģījumus; aicina ES un visas tās dalībvalstis nekavējoties ratificēt Stambulas konvenciju, lai uzlabotu sieviešu un meiteņu aizsardzību pret vardarbību;

50. aicina ES iestādes tiekties uz augstāko iespējamo pārredzamības, pārskatatbildības un profesionālās ētikas standartu ievērošanu un cīnīties pret interešu konfliktiem, kas kaitē tiesību aktu lietderīgumam, godīgumam un uzticamībai;
51. aicina Komisiju izstrādāt ES līmeņa leģislatīvus noteikumus trauksmes cēlēju aizsardzībai, kas nodrošinātu legālas iespējas atklāt informāciju un efektīvi piemērot sodus pārkāpējiem;
52. pauž apņēmību izmantot visus savā rīcībā esošos instrumentus un resursus, lai darbotos kā virzītājspēks atjaunotā demokrātiskā procesā, kas vērsts uz Eiropas Savienības reformu;

o

o o

53. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Komisijai.